

VASTUVÕETUD TEKSTID

P8_TA(2015)0410

ELi kodanike radikaliseerumise ja terroriorganisatsioonidesse värbamise ennetamine

Euroopa Parlamendi 25. novembri 2015. aasta resolutsioon ELi kodanike radikaliseerumise ja terroriorganisatsioonide poolt värbamise ennetamise kohta (2015/2063(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artikleid 2, 3, 5, 6, 7, 8, 10 ja 21 ning Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 4, 8, 10, 16, 67, 68, 70, 71, 72, 75, 82, 83, 84, 85, 86, 87 ja 88,
- võttes arvesse väljaandeid „European Union Minorities and Discrimination Survey Data – Focus Report 2: Muslims” (Euroopa Liidu vähemuste ja diskrimineerimise uuringu andmed – aruanne 2: moslemid) ning „FRA survey on Jewish people's experiences and perceptions of hate crime and discrimination in European Union Member States”(FRA uuring juudi rahva kogemuste ning vihakuritegude ja diskrimineerimise tajumise kohta Euroopa Liidu liikmesriikides), mis mõlemad on avaldatud Euroopa Liidu Põhiõiguste ameti (FRA) poolt,
- võttes arvesse ÜRO Julgeolekunõukogu 8. oktoobri 2004. aasta resolutsiooni terrorismist rahvusvahelisele rahule ja julgeolekule tulenevate ohtude kohta,
- võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste hartat, eelkõige selle artikleid 6, 7 ja 8, artikli 10 lõiget 1 ning artikleid 11, 12, 21, 48, 49, 50 ja 52,
- võttes arvesse ELi sisejulgeoleku strateegiat, mille nõukogu võttis vastu 25. veebruaril 2010. aastal,
- võttes arvesse komisjoni 22. novembri 2010. aasta teatist pealkirjaga „ELi sisejulgeoleku strateogia toimimine: viis sammu turvalisema Euroopa suunas” (COM(2010)0673) ning Euroopa radikaliseerumisalase teadlikkuse võrgustiku loomist,
- võttes arvesse oma 12. septembri 2013. aasta resolutsiooni ELi sisejulgeoleku

strateegia rakendamise teise aruande kohta¹,

- võttes arvesse komisjoni 15. jaanuari 2014. aasta teatist „Terrorismi ja vägivaldse äärmusluseni viiva radikaliseerumise ennetamine: ELi reaktsiooni tõhustamine” (COM(2013)0941),
- võttes arvesse radikaliseerumise ja terroristide värbamise vastast Euroopa Liidu muudetud strateegiat, mille justiits- ja siseküsimuste nõukogu võttis vastu oma 19. mai 2014. aasta istungil ning mille nõukogu kinnitas oma 5. ja 6. juuni 2014. aasta istungil (9956/14),
- võttes arvesse komisjoni 20. juuni 2014. aasta teatist „ELi sisejulgeoleku strateegia (2010–2014) rakendamise lõpparuanne” (COM(2014)0365),
- võttes arvesse Europol 2014. aasta aruannet terrorismi olukorra ja suundumuste kohta ELis (TE-SAT),
- võttes arvesse ÜRO Julgeolekunõukogu 24. septembri 2014. aasta resolutsiooni 2178 (2014) terrorirünnakutest rahvusvahelisele rahule ja julgeolekule tulenevate ohtude kohta,
- võttes arvesse ELi terrorismivastase võitluse koordinaatori 24. novembri 2014. aasta aruannet (15799/14) Euroopa Ülemkogule,
- võttes arvesse oma 17. detsembri 2014. aasta resolutsiooni ELi sisejulgeoleku strateegia uuendamise kohta²,
- võttes arvesse justiits- ja siseküsimuste nõukogus 9. oktoobril ja 5. detsembril 2014. aastal tehtud järeldusi,
- võttes arvesse justiits- ja siseküsimuste nõukogu 11. jaanuari 2015. aasta mitteametlikul kohtumisel tehtud avaldust,
- võttes arvesse oma 28. jaanuari 2015. aasta täiskogu arutelu terrorismivastaste meetmete teemal,
- võttes arvesse oma 11. veebruari 2015. aasta resolutsiooni terrorismivastaste meetmete kohta³,
- võttes arvesse 29. ja 30. jaanuaril 2015. aastal Riias toimunud justiits- ja siseküsimuste nõukogu mitteametlikku kohtumist,
- võttes arvesse justiits- ja siseküsimuste nõukogus 12. ja 13. märtsil 2015. aastal tehtud järeldusi,
- võttes arvesse komisjoni 28. aprilli 2015. aasta teatist Euroopa julgeoleku tegevuskava kohta (COM(2015)0185),

¹ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013)0384.

² Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2014)0102.

³ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2015)0032.

- võttes arvesse Euroopa Kohtu otsust andmete säilitamise direktiivi kohta,
 - võttes arvesse Euroopa Nõukogu terrorismi ennetamise konventsiooni lisaprotokollid ning 19. mail 2015 vastu võetud Euroopa Nõukogu tegevuskava, mis käsitleb võitlust vägivaldse äärmuslusega ning terrorismini viiva radikaliseerumisega,
 - võttes arvesse komisjoni rohelist raamatut „Vastastikuse usalduse tugevdamine Euroopa õigusruumi vastu – roheline raamat ELi kriminaalõiguse kohaldamisest kinnipidamise valdkonnas”(COM(2011)0327),
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 52,
 - võttes arvesse kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni raportit ning väliskomisjoni ja kultuuri- ja hariduskomisjoni arvamusi (A8-0316/2015),
- A. arvestades, et üle 5000 Euroopa kodaniku on ühinenud terroriorganisatsioonide ja muude sõjaliste rühmitustega, eelkõige ISIS (Da'eshi), Jahbat al-Nusra ja muude Euroopa Liidust väljaspool, eriti Lähis-Ida ja Põhja-Aafrika piirkonnas asuvate rühmitustega; arvestades, et selline suundumus on sagenemas ja muutumas üsna ulatuslikuks;
- B. arvestades, et radikaliseerumisest on saanud termin, millega kirjeldatakse nähtust, kus inimesed võtavad omaks sallimatuid arvamusi, seisukohti ja ideid, mis võivad viia vägivaldse äärmusluseni;
- C. arvestades, et hiljuti Prantsusmaal, Belgias, Tuneesias ja Kopenhaagenis toimunud terrorirünnakud ilmestavad hästi julgeolekuohtu, mida nende nn välisvõitlejate – kes on sageli ELi kodanikud – olemasolu ja liikumine Euroopas ja selle naabruses endast kujutab; arvestades, et EL on need rünnakud kõige karmimalt hukka mõistnud ja võtnud kohustuseks võidelda koos liikmesriikidega terrorismi vastu ELi territooriumil ja sellest väljaspool;
- D. arvestades, et 13. novembril 2015. aastal Pariisis toimunud terrorirünnakud, milles hukkus ja sai haavata sadu inimesi, rõhutasid veel kord tingimatut vajadust liikmesriikide ja Euroopa Liidu koordineeritud tegevuse järele, et hoida ära radikaliseerumine ja võidelda terrorismi vastu;
- E. arvestades, et terrorismioht on ELis märkimisväärne, eriti nendes liikmesriikides, kes on korraldanud sõjalisi välisoperatsioone Lähis-Idas ja Aafrikas või neid veel korraldavad;
- F. arvestades, et nn Euroopa võitlejate radikaliseerumine on keerukas ja arenev nähtus, mis põhineb mitmesugustel üleilmsetel, sotsioloogilistel ja poliitilistel teguritel; arvestades, et see ei vasta ühele profiilile ning mõjutab mehi, naisi ja eriti noori Euroopa kodanikke, kes on pärit kõikidest ühiskonnakihtidest ning kelle ühiseks tunnusjooneks on ühiskonnaga pahusis olemine; arvestades, et radikaliseerumise põhjused võivad olla nii sotsiaal-majanduslikud, ideoloogilised, isiklikud kui ka psühholoogilised, ja et seetõttu tuleb seda käsitleda iga üksikisiku taustast lähtuvalt;
- G. arvestades, et terrorismi ja radikaliseerumise tõttu esineb sageli usundite stereotüüpset käsitlemist, mis omakorda põhjustab uusi vihakuritegusid ja vihakõnet, mida kannustavad rassism, ksenofoobia või sallimatus arvamuste, veendumuste või

- usutunnistuste vastu; arvestades, et tuleb osutada sellele, et radikaliseerumise üheks põhjuseks on usundi väärkasutus, mitte usund ise;
- H. arvestades, et radikaliseerumist ei saa siduda üheainsa ideoloogia või usundiga, vaid see võib tekkida mis tahes ideoloogia või usundi rüpes;
- I. arvestades, et üks argument, mida vägivaldsed äärmuslased noorte inimeste värbamisel kasutavad on see, et pärast aastaid kestnud terrorismivastast sõda levib islamofobia ja et Euroopa ei ole enam koht, kus moslemid oleksid teretulnud ja saaksid ilma diskrimineerimise ja halvustamiseta oma usku praktiseerida; arvestades, et see võib kaasa tuua haavatavuse, agressiivse viha, masendus- ja üksindustunde ning ühiskonnast isoleerituse;
- J. arvestades, et radikaliseerumisega võitlemisel ei tohi piirduda islamistliku radikaliseerumisega; arvestades, et usulist radikaliseerumist ja vägivaldset äärmuslust esineb tervel Aafrika mandril; arvestades, et poliitiline radikaliseerumine mõjutas ka Euroopat 2011. aastal, mil Norras pani toime rünnakud Anders Behring Breivik;
- K. arvestades, et enamiku terrorirünnakuid ELi riikides on aastate jooksul toime pannud separatistlikud rühmitused;
- L. arvestades, et Europoli andmetel toimus 2013. aastal ELis 152 terrorirünnakut, millest kaks olid ajendatud usulistest põhjustest ja 84 etnilis-rahvuslikest või separatistlikest veendumustest, samas kui 2012. aastal toimus ELis 219 terrorirünnakut, millest kuus olid ajendatud usulistest põhjustest;
- M. arvestades, et võitlus terrorismi vastu ning ELi kodanike radikaliseerumise ja terroriorganisatsioonide poolt värbamise ennetamine kuulub endiselt eelkõige liikmesriikide pädevusse, kuid et õiguskaitseasutuste vahelise tõhusa ja tulemusliku teabevahetuse jaoks on vajalik Euroopa koostöö, et võidelda terroristidest tingitud ohu piiriülese olemuse vastu; arvestades, et seepärast on vaja kooskõlastatud Euroopa lähenemisviisi, mis pakub lisaväärtust seoses õigusaktide kohaldamise või vajaduse korral ühtlustamisega alal, kus Euroopa kodanikud võivad vabalt liikuda, ning ennetamise ja terrorismivastase võitluse tõhustamisega; arvestades, et raske ja organiseeritud rahvusvahelise kuritegevuse vastases võitluses peaks võitlus tulirelvade salakaubandusega olema ELi esmatähtis ülesanne;
- N. arvestades, et liidu terrorismivastase võitluse ja radikaliseerumise ennetamise poliitika keskmes peavad olema inimõigused ning tuleb tagada õige tasakaal avaliku ohutuse ja põhiõiguste austamise vahel, k.a õigus turvalisusele, õigus eraelu puutumatusse, sõnavabadus, usu- ja ühinemisvabadus;
- O. arvestades, et juudi kogukonnad on terroristlike ja antisemiitlike rünnakute sihiks, mistõttu Euroopas kasvab nendes kogukondades hirm ja turvatunne väheneb;
- P. arvestades, et terrorismi ja välisvõitlejate esilekerkimine on suurendanud sallimatust etniliste ja usukogukondade vastu mitmes Euroopa riigis; arvestades, et terviklik lähenemisviis võitlusele diskrimineerimise vastu üldisemalt ning eelkõige islamofobia ja antisemitismi vastu täiendab konkreetselt terroristliku äärmusluse ennetamiseks tehtavat tööd;
- Q. arvestades, et Euroopas on juba vahendeid, millega saab võidelda Euroopa kodanike

radikaliseerumise vastu, ja arvestades, et EL ja selle liikmesriigid peaksid neid vahendeid täielikult ära kasutama ning püüdma neid tõhustada, et need vastaksid ELi ja liikmesriikide ees praegu seisvatele probleemidele; arvestades, et liikmesriigid suhtuvad ikka veel tõrksusega koostöösse tundlikes valdkondades, näiteks teabe ja luureandmete jagamise; arvestades, et terroristliku radikaliseerumise – mis on täielikus vastuolus Euroopa väärtustega – üha suurema tähtsuse tõttu tuleb võtta kasutusele uued vahendid ning see peab toimuma kooskõlas põhiõiguste hartaga;

- R. arvestades, et kõikides liikmesriikide ja ELi poolt võetavates meetmetes on oluline järgida põhiõigusi ja kodanikuvabadusi, nimelt õigust eraelule, õigus turvalisusele, õigust andmekaitsele, süütuse presumptsiooni, õigust õiglasele kohtumenetlusele ja nõuetekohasele kohtuprotsessile, sõnavabadust ja usuvabadust; arvestades, et koos ELi kodanike julgeoleku tagamisega tuleb säilitada nende õigused ja vabadused; arvestades, et need on ühe ja sama mündi kaks külge;
- S. arvestades, et liikmesriikide vahel valitsevad suured erinevused selles osas, mil määral liikmesriigid võtavad endale kohustuse tegeleda radikaliseerumisohuga ja ennetada värbamist terroriorganisatsioonide poolt; mõned liikmesriigid on juba võtnud tõhusaid meetmeid, kuid teised on maha jäänud;
- T. arvestades, et ELi tasandil kooskõlastatud meetmete kiire võtmine on hädavajalik, et ennetada ELi kodanike radikaliseerumist ja värbamist terroriorganisatsioonide poolt, et ohjata seda levivat suundumust ning tõkestada ELi kodanike minekut konfliktipiirkondadesse, deradikaliseerida kojujäänud ja hoida ära edasiste terroriaktide toimepanek;
- U. arvestades, et see nähtus on rahvusvaheline ning õppetunde võib saada paljudest maailmajagudest;
- V. arvestades, et nüüd on seoses ELi kodanike radikaliseerumise ja terroriorganisatsioonide poolt värbamisega oluline panna reageerimise asemel suuremat rõhku ennetusmeetmetele ja neisse investeerida; arvestades, et strateegia äärmusluse, radikaliseerumise ja terroristliku värbamise vastu võitlemiseks ELis toimib ainult juhul, kui see töötatakse välja paralleelselt strateegiaga, mis käsitleb integratsiooni ja sotsiaalset kaasamist ning naasnud nn välisvõitlejate taasintegreerimist ja deradikaliseerimist;
- W. arvestades, et teatavad interneti kasutuse vormid soodustavad radikaliseerumist ning võimaldavad kogu maailma fanaatikutel üksteisega ühendust pidada ja värvata haavatavaid isikuid ilma mingi füüsilise kontaktita ja viisil, mida on keeruline jälgida;
- X. arvestades, et on oluline teha selget vahet terroristlike rünnakute ettevalmistusele ja/või toetamisele suunatud käitumise ning äärmuslaste tegude või arvamuste vahel, millel puuduvad objektiivsed (*actus reus*) ja subjektiivsed (*mens rea*) elemendid;
- Y. arvestades, et terroristlik radikaliseerumine näib olevat põhjustatud nii ELi-sisestest kui ka välistest teguritest;
- Z. arvestades, et terroristliku radikaliseerumise vastu võitlemine peab toimuma osana üldisest lähenemisviisist, mille eesmärk on tagada avatud Euroopa ning mis põhineb ühistel väärtustel;

- AA. arvestades, et noorte radikaliseerumist ei tuleks vaadelda lahus sotsiaalsest ja poliitilisest kontekstist ning seda tuleb uurida konfliktisotsioloogia ja vägivalla uurimise laiemas raamistikus;
- AB. arvestades, et terroristliku radikaliseerumise põhjusi ei ole piisavalt uuritud; arvestades, et vähest integreerumist ei saa pidada terroristliku radikaliseerumise esmapõhjuseks;
- AC. arvestades, et Euroopa Kohtu arvates ei ole asjaolu, et isik on kuulunud organisatsiooni, mis terroriaktides osalemise tõttu on kantud ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP lisa moodustavasse loendis, ja et isik on aktiivselt toetanud selle organisatsiooni peetud relvastatud võitlust, automaatselt tõsiseks põhjuseks jõuda seisukohale, et isik on pannud toime „raske mittepoliitilise kuriteo” või „ÜRO eesmärkide ja põhimõtete vastuolus olevaid tegusid”; teisalt aga, kui on tõsiseid põhjusi olla seisukohal, et isik on sellise kuriteo toime pannud või leitud sellistes tegudes süüdi olevat, sõltub see iga juhtumi puhul eraldi konkreetsete faktide hindamisest ning sellest, kas individuaalset vastutust toimepandud tegude eest saab omistada asjaomasele isikule;
- AD. arvestades, et pagulasele antud elamisloa tühistamiseks põhjusel, et pagulane toetab sellist terroriorganisatsiooni, peavad pädevad asutused siiski riiklike kohtute järelevalve all läbi viima nii selle organisatsiooni kui ka kõnealuse pagulase tegusid puudutavate konkreetsete faktide individuaalse hindamise;

I. Euroopa lisaväärtus radikaliseerumise ennetamisel

1. Pariisis toimunud dramaatilisi sündmusi silmas pidades mõistab hukka surma külvanud rünnakud ning avaldab kaastunnet ohvritele ja nende perekondadele ja on nendega solidaarne, kinnitades samal ajal uuesti, et vägivallale tuleb vastu seista; mõistab lisaks hukka stereotüüpide kasutamise ning üksikisikute ja kollektiivide ksenofoobsed ja rassistlikud avaldused, milles otseselt või kaudselt seostatakse terrorirünnakuid pagulastega, kes lahkuvad praegu oma riigist ohutumat kohta otsima, põgenedes sõja ja vägivallaaktide eest, mis on nende koduriigis igapäevased;
2. toonitab, et terrorismi ei saa ega tohi seostada ühegi konkreetse religiooni, rahvuse või tsivilisatsiooniga;
3. väljendab muret asjaolu pärast, et ilma terrorismi levikut soodustavate tingimustega tegelemiseta hakkab eelolevatel aastatel tõenäoliselt üha rohkem Euroopa kodanikke suunduma teistesse riikidesse, et ühineda džihaadi või muude äärmusrühmitustega, ja suureneb nende ELi ja naaberriikidesse tagasipöördumisest tulenev julgeolekuoht, eriti võttes arvesse jätkuvat sõjategevuse ägenemist Lähis-Ida ja Põhja-Aafrika piirkonnas; nõuab, et viidaks läbi põhjalik uuring terrorismi ennetamiseks ja selle vastu võitlemiseks võetud riiklike ja ELi meetmete tõhususe kohta;
4. palub komisjonil seada esmatahtsaks tegevuskava koostamine, mille eesmärk on rakendada ja hinnata radikaliseerumise ja terroristide värbamise vastast Euroopa Liidu strateegiat, lähtudes Euroopa Liidu parimate tavade vahetusest ja oskuste ühendamisest, liikmesriikides võetud meetmete hindamisest ning koostööst kolmandate riikide ja rahvusvaheliste organisatsioonidega, võttes aluseks rahvusvaheliste inimõiguste konventsioonide täieliku järgimise ning kohaldades

paljude sidusrühmade ja sektorite osalust ja konsulteerimist hõlmavat lähenemisviisi; on seisukohal, et komisjon peaks aitama kaasa Euroopa kodanike ja ELis elavate kolmandate riikide kodanike radikaliseerumise ja terroriorganisatsioonide poolt värbamise ennetamise tõhusa ja intensiivse kommunikatsioonistrateegia väljatöötamisele liikmesriikides ja seda toetama;

5. palub liikmesriikidel koordineerida oma strateegiad ning jagada nende käsutuses olevat teavet ja kogemusi, rakendada häid tavasid nii riiklikul kui ka Euroopa tasandil, teha koostööd, et võtta uusi meetmeid radikaliseerumise ja terroristlikel eesmärkidel värbamise vastu võitlemiseks riikliku ennetuspoliitika ajakohastamise ning praktiliste kasutajate võrgustike kujundamisega radikaliseerumise ja terroristide värbamise vastases Euroopa Liidu strateegias kindlaks määratud kümnes prioriteetses tegevusvaldkonnas; toonitab, kui oluline on soodustada ja tugevdada selles osas piiriülest koostööd õiguskaitseasutuste vahel ning rõhutab, et piisavate vahendite ja koolituse pakkumine kohapeal töötavatele politseijõududele on äärmiselt tähtis;
6. taotleb radikaliseerumise ja terroristide värbamise vastase Euroopa Liidu strateegiaga seotud nõukogu tegevuskavade ja suuniste täielikku avaldamist;
7. on arvamusel, et liikmesriigid ja Euroopa institutsioonid peaksid kasutama Euroopa Nõukogu terrorismi ennetamise konventsiooni lisaprotokollit ning ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni 2178 selleks, et leppida kokku ühises määratluses nn välisvõitlejatena käsitatavate isikute kriminaalkorras karistatavaks muutmiseks; palub komisjonil viia Euroopa radikaliseerumisalase teadlikkuse võrgustiku tippkeskuse abil läbi põhjalikud uuringud radikaliseerumist põhjustavate peamiste põhjuste, protsessi ning mitmesuguste mõjude ja tegurite osas;
8. palub, et komisjon koostaks tihedas koostöös Europoli ja terrorismivastase võitluse koordinaatoriga Euroopa julgeolekuolukorra kohta iga-aastase aruande, käsitledes muu hulgas radikaliseerumise riske ning tagajärgi inimestele ohutusele ja kehalisele puutumatusele ELis, ning anda sellest parlamendile iga-aastaselt ülevaade;
9. rõhutab, et ELi kodanike radikaliseerumise ja terroriorganisatsioonide poolt värbamise vastu võitlemisel ja selle ennetamisel on oluline kasutada täielikult ära olemasolevad vahendid; toonitab, kui tähtis on kasutada kõiki asjaomaseid sise- ja välisinstrumente terviklikult ja laiaulatuslikult; soovib, et komisjon ja liikmesriigid kasutaksid täielikult ära olemasolevad vahendid, eelkõige Sisejulgeolekufondi politsei rahastamisvahendi, et toetada radikaliseerumise ennetamisele suunatud projekte ja meetmeid; rõhutab, et ELi radikaliseerumisalase teadlikkuse võrgustik ja selle tippkeskus saavad täita olulisi ülesandeid seoses eesmärgiga võidelda ELi kodanike radikaliseerumise vastu terviklikul viisil; taotleb, et võrgustik tehtaks radikaliseerumise vastu võitlejate seas tuntumaks ja nähtavamaks;

II. Vägivaldse äärmusluse ja terroristliku radikaliseerumise ennetamine vanglates

10. toonitab, et vangla on üks paljudest keskkondadest, mis soodustab äärmuslike ja vägivaldsete ideoloogiate ja terroristliku radikaliseerumise levikut; kutsub komisjoni üles ergutama heade tavade vahetamist liikmesriikide vahel, et ohjata terroristliku radikaliseerumise suurenemist Euroopa vanglates; ergutab liikmesriike võtma viivitamata meetmeid vanglate ülerahvastatuse vastu, mis on päevakajaline probleem paljudes liikmesriikides ning suurendab märkimisväärselt radikaliseerumise ohtu ja

vähendab rehabiliteerimisvõimalusi; tuletab meelde, et avaliku sektori noortekaitseasutustest või kinnipidamis- või rehabiliteerimiskeskustest võivad samuti saada noorte radikaliseerumise kohad, sest noored on eriti haavatav sihtrühm;

11. kutsub komisjoni üles tegema ettepanekut suuniste kohta, mis põhinevad selliste Euroopa vanglates rakendatavate meetmete parimatel tavadel, mille eesmärk on ennetada radikaliseerumist ja vägivaldset äärmuslust, austades täielikult inimõigusi; juhib tähelepanu asjaolule, et selliste vangide teistest lahutamine, kes on teadaolevalt vägivaldsed äärmuslased või on juba värvatud terroriorganisatsiooni liikmeks, on võimalik meede, millega ennetada terroristliku radikaliseerumise teistele hirmutamise teel pealesurumist ja ohjata vanglates levivat radikaliseerumist; hoiatab siiski, et sellised meetmed tuleks kehtestada üksnes iga juhtumi puhul eraldi, need peaksid põhinema kohtuotsusel ning pädevad õigusasutused peaksid need läbi vaatama; soovib ühtlasi, et komisjon ja liikmesriigid uuriks id tõendeid ja kogemusi, mis on seotud vangide lahutamise ja vanglates eesmärgiga ohjata radikaliseerumise levikut; on seisukohal, et niisugune hindamine peab aitama kaasa riiklike vanglasüsteemide tavade väljatöötamisele; tuletab siiski meelde, et sellised meetmed peaksid olema proportsionaalsed ja täielikus kooskõlas vangide põhiõigustega;
12. toetab erikoolituse sisseviimist kõigi vanglatöötajate jaoks, samuti karistussüsteemis tegevate partnerite, usutöötajate ja vangidega suhtlevate vabaiühenduste töötajate jaoks, et õpetada neile, kuidas radikaalsele ja äärmuslikule käitumisele kalduvat käitumist varakult ära tunda, ennetada ja sellega toime tulla; rõhutab, et oluline on asjakohaselt koolitada ja tööle võtta usu-, filosoofia- ja ilmalike ringkondade esindajaid, et nad oskaksid vastata vangide kultuurilistele ja hingelistele vajadustele ning ühtlasi aidata kaasa võimaliku radikaalse diskursuse vastu võitlemisele;
13. julgustab looma Euroopa vanglates piisava rahastusega koolitusprogramme, et edendada kriitilist mõtlemist, usulist sallivust ning vangide taasintegreerimist ühiskonda, aga ka selleks, et pakkuda spetsiaalset toetust neile, kes on noored, haavatavad või vastuvõtlikumad radikaliseerumisele ja värbamisele terroriorganisatsioonide poolt, pidades silmas, et aluseks tuleb võtta vangide inimõiguste vankumatu austamine; on arvamusel, et kaasnevaid meetmeid tuleks pakkuda ka pärast vanglast vabastamist;
14. tunnistab, et selliste jõupingutuste puhul on olulisim vanglateskkond, kus täielikult austatakse vangide inimõigusi ning järgitakse rahvusvahelisi ja piirkondlikke standardeid, k.a ÜRO kinnipeetavate kohtlemise standardsed miinimumnõuded;

III. Terroristliku radikaliseerumise ennetamine internetis

15. märgib, et internet tekitab eriprobleeme, arvestades selle ülemaailmset ja piiriülest olemust, mis põhjustab õiguslünki ja jurisdiktsiooni konflikte ning võimaldab värbajatel ja radikaliseerunutel pidada sidet kaugelt ja hõlpsalt maailma kõigist jagudest, ilma et seda takistaksid füüsilised piirid, ilma et oleks vaja luua baasi või otsida varjupaika kindlas riigis; tuletab meelde, et internet ja sotsiaalvõrgustikud on märkimisväärsed platvormid, mis hõlbustavad radikaliseerumise ja fundamentalismi õhutamist, sest need võimaldavad kiiresti ja ulatuslikult levitada ülemaailmselt vihkamissõnumeid ja terrorismi ülistamist; väljendab muret terrorismi ülistavate sõnumite mõju pärast eelkõige noortele, kes on eriti haavatavad; rõhutab hariduse ja teadlikkuse suurendamise kampaaniate rolli internetis radikaliseerumise ennetamisel;

kinnitab oma pühendumust sõnavabadusele mitte ainult väljaspool veebikeskkonda, vaid ka internetis, ja usub, et see peaks olema kõigi internetis ja sotsiaalmeedias radikaliseerumise ennetamiseks võetavate regulatiivsete meetmete aluseks; võtab teadmiseks dialoogi, mille algatasid internetiettevõtjad Euroopa tasandil, et ennetada ebaseadusliku infosisu levitamist internetis ning kustutada selline infosisu kiiresti kooskõlas ELi ja siseriiklike õigusaktidega ning ranges vastavuses sõnavabadusega; nõuab tulemuslikku strateegiat vägivaldset äärmuslust õhutava ebaseadusliku infosisu tuvastamiseks ja eemaldamiseks, austades põhiõigusi ja sõnavabadust, ja eelkõige tõhusa diskursuse levitamisele kaasa aitamiseks, et võidelda terroristliku propaganda vastu;

16. tuletab meelde, et interneti- ja sotsiaalmeedia ettevõtjate ja teenuseosutajate õiguslik kohus on teha liikmesriikide asutustega koostööd ning kustutada kiiresti kogu ebaseaduslik infosisu, millega levitatakse vägivaldset äärmuslust, austades seejuures täielikult õigusriigi põhimõtteid ja põhiõigusi, sh sõnavabadust; usub, et liikmesriigid peaksid kaaluma kohtumenetluste algatamist, sealhulgas kriminaalsüüdistuste esitamist selliste interneti- ja sotsiaalmeedia ettevõtjate ja teenuseosutajate vastu, kes keelduvad rahuldavast haldus- või kohtulikku taotlust oma internetiplatvormis leiduva ebaseadusliku infosisu või terrorismi ülistava sisu kustutamiseks; usub, et internetiplatvormide poolset koostööst keeldumist või selle tahtlikku eiramist, mistõttu niisugusel ebaseaduslikul infosisul lubatakse edasi levida, tuleks käsitada terrorismi õhutamisele kaasa aitamisena, mida võib võrdsustada kuritegeliku tahtluse või hooletusega, ja et selle eest vastutajaid tuleks niisugustel juhtudel karistada;
17. palub pädevatel asutustel tagada, et viha õhutavaid veebisaitte jälgitakse rangemalt;
18. on siiski veendunud, et internet on sellegipoolest tõhus platvorm inimõiguste austamise ja vägivaldse vastuseisu avaldamise diskursuse levitamiseks; on arvamusel, et internetisektor ja teenuseosutajad peaksid tegema koostööd liikmesriikide asutuste ja kodanikuühiskonnaga, et edendada jõulist ja köitvat vastupropagandat vihakõnele ja radikaliseerumisele internetis, võttes aluseks Euroopa Liidu põhiõiguste harta; kutsub digiplatvormi üles tegema koostööd liikmesriikide, kodanikuühiskonna ja organisatsioonidega, kelle asjatundlikkus kuulub terrorismi deradikaliseerimise või vihakõne hindamise valdkonda, et võtta osa selliste ennetussõnumite levitamisest, milles nõutakse kriitilise mõtlemise arendamist ja deradikaliseerimist, samuti uuenduslike õiguslike viiside kindlakstegemist, et võidelda terrorismile õhutamise ja vihakõnega, mis muudaks internetis radikaliseerumise keerukamaks; palub komisjonil ja liikmesriikidel ergutada sellise vastupropaganda väljatöötamist internetis ning teha tihedat koostööd kodanikuühiskonna organisatsioonidega, et tugevdada kanaleid, kus jagatakse ja edendatakse demokraatlikku ja vägivalda eitavat arutelu;
19. toetab noorte teadlikkuse suurendamise programmide elluviimist, mille teemaks on vihakõne internetis ja sellest tulenevad ohud, ning meedia- ja internetihariduse levikut soodustavate programmide rakendamist; toetab koolitusprogrammide korraldamist noorte inimõiguste kaitse aktivistide võrgustike mobiliseerimiseks, moodustamiseks ja loomiseks;
20. on seisukohal, et vastupropaganda tegemine, sh kolmandates riikides, on üks terrorirühmituste üleskutsete vastu võitlemise tähtsamaid vahendeid Lähis-Ida ja Põhja-Aafrika riikides; palub ELil suurendada toetust sellistele algatustele nagu Süüria strateegiline teabe- ja nõustamisüksus (SSCAT) ja edendada kolmandates riikides

samalaadsete projektide elluviimist ja rahastamist;

21. on arvamusel, et internetisektor ja teenuseosutajad peavad seepärast võimaldama radikaliseerumise ennetamisele suunatud vastuavalduste leviku soodustamist terrorismi õhutavate avalduste ees; usub, et Europoli juurde tuleks luua Euroopa koostöö eriüksus, kes jagaks liikmesriikide häid tavaid ja teeks ühtlasi alalist koostööd internetiettevõtjatega, et rõhutada sõnumeid, mis on vihakõne ja terrorismi õhutamise vastu ning raskendavad internetis radikaliseerumist; palub komisjonil ja liikmesriikidel toetada vastupropaganda ja leevendusmeetmete tõhusat kasutamist internetis;
22. toetab meetmete võtmist, mis võimaldaksid interneti kasutajatel kiiresti ja hõlpsalt märgistada internetis ja sotsiaalvõrgustikes ringlev ebaseaduslik infosisu ja sellest pädevatele asutustele teatada, sh vihjeliinide abil, austades seejuures inimõigusi, eriti sõnavabadust, ning ELi ja siseriiklikke õigusakte;
23. väljendab tõsist muret selle pärast, et terroriorganisatsioonid kasutavad üha sagedamini krüpteerimistehnoloogiat, mistõttu õiguskaitseasutustel on nende teabevahetust ja radikaliseerimispropagandat võimatu avastada ja lugeda, isegi kui selleks on antud kohtu korraldus; palub komisjonil nende probleemidega interneti- ja IT-ettevõtjatega peetava dialoogi raames kiiresti tegeleda;
24. on arvamusel, et iga liikmesriik peaks moodustama spetsiaalse üksuse, mille ülesandeks on internetis ringleva ebaseadusliku infosisu märgistamine ning sellise infosisu tuvastamisele ja kõrvaldamisele kaasa aitamine; tunneb heameelt selle üle, et Europol moodustas internetisisust teavitamise üksuse (IRU), kes vastutab ebaseadusliku infosisu tuvastamise eest ning toetab selles osas liikmesriike, järgides samal ajal täielikult kõigi asjaosaliste põhiõigusi; soovib, et sellised üksused peaksid tegema samuti koostööd ELi terrorismivastase võitluse koordinaatori ja Europoli raames tegutseva Euroopa terrorismivastase võitluse keskusega ning selles valdkonnas tegevate kodanikuühiskonna organisatsioonidega; ergutab samuti liikmesriike tegema omavahel ning asjaomaste ELi ametitega koostööd nendes küsimustes;
25. tunneb heameelt 1. jaanuaril 2016 loodava Euroopa terrorismivastase keskuse üle, mille osaks oleva Euroopa üksuse ülesanne on märgistada infosisu; toonitab, et Europolile seoses Euroopa terrorismivastase keskuse loomisega usaldatud lisaulesannete täitmiseks tuleb anda vajalikke rahalisi vahendeid; palub, et parlament kaasataks nõuetekohaselt selle keskuse loomisesse ning selle volitustesse, ülesannetesse ja rahastamisse;
26. on seisukohal, et radikaliseerumist internetis ei saa likvideerida ilma küberkuritegevuse vastu võitlemiseks ette nähtud ELi vahendeid tõhustamata; soovib lisaks Europoli ja Eurojusti volitustele tugevdada ka küberkuritegevuse vastase võitluse Euroopa keskuse volitusi ja vahendeid, et see keskus saaks täita tõhusamalt oma ülesandeid internetis levivate ohtude avastamisel ja likvideerimisel ning terroriorganisatsioonide poolt kasutatavate vahendite paremal tuvastamisel; tuletab meelde, et nii Europolis kui ka liikmesriikides on vaja rohkem nõuetekohaselt koolitatud asjatundjaid, et reageerida kõnealusele konkreetsele ohule; palub komisjoni asepresidendil ja liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgel esindajal korraldada ümber Euroopa Liidu luureandmete analüüsi keskuse töö ning tagada keskuse koostöö terrorismivastase võitluse koordinaatoriga, et paremini jälgida kuritegevust internetis

ning radikaliseerumise ja terrorismiga seotud vihakõne levikut; nõuab tungivalt, et liikmesriigid suurendaksid olulisel määral teabe jagamist omavahel ning asjaomaste ELi struktuuride ja ametitega;

27. on arvamusel, et kõikide ELi ja riiklike meetmete puhul, mille eesmärk on ennetada vägivaldse äärmusluse levikut Euroopa kodanike seas ning nende värbamist terroriorganisatsioonide poolt, tuleks austada ELi põhiõigusi ning Euroopa Kohtu ja Euroopa Inimõiguste Kohtu praktikat, k.a süütuse presumptsiooni põhimõtte ja õiguskindluse põhimõtte austamine, õigus õiglasele ja erapooletule kohtumenetlusele, kohtule kaebuse esitamise õigus ja mittediskrimineerimise põhimõtte austamine;

IV. Radikaliseerumise ennetamine hariduse ja sotsiaalse kaasamise abil

28. rõhutab koolide ja hariduse olulist rolli radikaliseerumise ennetamisel; tuletab meelde koolide üliolulist rolli ühiskonnas integratsiooni edendamisel, kriitilise mõtlemise arendamisel ja mittediskrimineerimise edendamisel; kutsub liikmesriike üles julgustama haridusasutusi korraldama kursusi ja akadeemilisi programme, mille eesmärgiks on suurendada mõistmist ja sallivust, eeskätt seoses erinevate religioonidega ning religioonide, filosoofiate ja ideoloogiate ajaloo; rõhutab vajadust õpetada liidu põhiväärtusi ja demokraatlikke põhimõtteid, nagu inimõigused; rõhutab, et liikmesriikide kohus on tagada, et nende haridussüsteemid järgiksid ja edendaksid ELi väärtusi ja põhimõtteid ning et nende toimimine ei oleks vastuolus mittediskrimineerimise ja integratsiooni põhimõtetega;
29. nõuab tungivalt, et liikmesriigid tagaksid, et igas koolis (nii alg- kui ka keskastmes) oleksid olemas õppeprogrammid interneti kasutamise kohta, mille eesmärk on harida ja koolitada vastutusvõimelisi, kriitilisi ja seadusi järgivaid internetikasutajaid;
30. rõhutab õpetajate võimendamise tähtsust, et nad asuksid aktiivsele seisukohale diskrimineerimise ja rassismi kõigi vormide vastu; toonitab hariduse ning pädevate ja toetavate õpetajate olulist rolli sotsiaalsete sidemete tugevdamisel ja kuuluvustunde loomisel, teadmiste, oskuste ja pädevuste kujundamisel, põhiväärtuste kinnistamisel, sotsiaalsete, ühiskondlike ja kultuuridevaheliste pädevuste, kriitilise mõtlemise ja meediaoskuse tugevdamisel, aga ka noorte abistamisel – tihedas koostöös nende vanemate ja perekondadega – aktiivseteks, vastutustundlikeks ja eelarvamusteta ühiskonnaliikmeteks saamisel; rõhutab, et koolid saavad tugevdada õpilaste vastupanuvõimet radikaliseerumisele, pakkudes ohutut keskkonda ning aega vaidlusitekitavate ja tundlike teemade üle arutlemiseks ja nende uurimiseks; juhib tähelepanu, et üks eriti ohustatud rühm on teismelised, kes on keerulises eluetapis, mil nad kujundavad välja oma väärtushinnangud, otsivad elu mõtet ning on samas väga vastuvõtlikud ja kergesti manipuleeritavad; tuletab meelde, et radikaliseeruda võivad nii rühmad kui üksikisikud, ning mõistab, et reaktsiooni väljakujundamine üksikisikute ja rühmade radikaliseerumisele võib olla erinev; rõhutab ühiskonna ülesannet pakkuda noortele inimestele paremaid tulevikuväljavaateid ja eneseteostust, eelkõige kvaliteetse hariduse ja koolituse kaudu; toonitab haridusasutuste ülesannet õpetada noori ohte ära tundma ja neid juhtima, ohutumaid valikuid tegema, ning edendada tugevat kuuluvustunnet, jagatud kogukonda, hoolivust, toetust ja teiste eest vastutamist; rõhutab vajadust kasutada kutseõppes ja akadeemilistel kursustel erinevaid võimalusi, et tutvustada noortele Euroopa erinevaid riiklikke, piirkondlikke, usulisi ja etnilisi identiteete;

31. rõhutab, et Euroopa mitmekesisus ja mitmekultuurilised kogukonnad on selle sotsiaalse struktuuri lahutamatu osa ning oluline kultuuriline väärtus; on seisukohal, et mis tahes radikaliseerumise kaotamisega tegelev poliitika peab olema tundlik ning proportsionaalne, et austada ja tugevdada kogukondade mitmekülgset sotsiaalset struktuuri;
32. rõhutab, kui tähtis on ühendada deradikaliseerimise programme selliste meetmetega nagu partnerluste loomine kogukondade esindajatega, investeerimine sotsiaal- ja naabusprojektidesse eesmärgiga katkestada majanduslik ja geograafiline tõrjutus ning mentorlusskeemid võõrandunud ja tõrjututele noortele, kellel on oht radikaliseeruda; tuletab meelde, et kõik liikmesriigid on kohustatud hoolikalt rakendama ELi diskrimineerimisvastaseid vahendeid ning võtma osana radikaliseerumisvastasest strateegiast tõhusaid meetmeid diskrimineerimise, vihakõne ja vihakuritegudega võitlemiseks;
33. kutsub komisjoni üles toetama liikmesriike teavituskampaania korraldamisel, millega suurendada noorte ja nende juhendajate teadlikkust radikaliseerumisega seotud küsimustest; rõhutab, et koolituses ja teadlikkuse suurendamise kampaaniates tuleks üksikisikute kaitseks ja radikaliseerumisohtu vältimiseks eelistada varast sekkumist; kutsub liikmesriike üles andma haridustöötajatele erikoolitust ja asjakohaseid vahendeid, mis võimaldaks neil märgata murettekitavaid muutusi käitumises, avastada kaasosalusringe, mis võimendavad radikaliseerumist matkimise kaudu, ning nõuetekohaselt juhendada noori, keda võib ohustada terroriorganisatsioonidesse värbamine; julgustab liikmesriike investeerima koolide lähedal asuvasse kontaktpunktidenä toimivatesse spetsialiseeritud rajatistesse ning neid rahaliselt toetama, võimaldades noortel, aga ka nende vanematel, õpetajatel ja pädevatel ekspertidel tegeleda peredele avatud koolivälise tegevusega, sh psühholoogilise nõustamisega; rõhutab selgete juhiste vajalikkust selles valdkonnas, et mitte ohustada õpetajate, noorsootöötajate ja teiste üksikisiku heaolu esmaseks eesmärgiks seadvate isikute esmast rolli, kuna avalike asutuste ülemäärane sekkumine võib anda soovitud vastupidise tulemuse;
34. juhib tähelepanu programmi „Loov Euroopa” pakutavatele võimalustele liikmesriikide ja meediahariduse ekspertide jaoks; märgib, et ELi haridus-, kultuuri-, sotsiaalürituste ja spordivaldkonna programmid kujutavad endast olulisi tugisambaid liikmesriikide poolt ebavõrdsuse kaotamiseks ja tõrjutuse ennetamiseks võetavatele meetmetele; rõhutab, kui oluline on arendada hariduse ja koolituse valdkonna üleeuroopalise koostöö strateegilise raamistiku kontekstis välja uued tegevused Euroopa väärtuste edendamiseks; nõuab seetõttu keskendumist muu hulgas kodanikuväärtuste edasiandmisele ja järgimisele läbivalt programmide „Kodanike Euroopa”, „Erasmus+” ja „Loov Euroopa” raames;
35. rõhutab kultuuridevahelise dialoogi algatamise olulisust erinevate kogukondade, liidrite ja ekspertidega, et oleks võimalik radikaliseerumise fenomeni paremini mõista ja ennetada; rõhutab kõigi usuliste kogukondade vastutust ja olulist rolli fundamentalismi, vihakõne ja terroristliku propagandaga võitlemisel; juhib liikmesriikide tähelepanu usujuhtide koolitamise küsimusele – mis peaks võimaluse korral toimuma Euroopas – seoses vajadusega vältida vihaõhutamist ja vägivaldset äärmuslust Euroopa pühakodades ja tagada, et need usujuhid jagaksid Euroopa väärtusi, ning samuti karistusasutustes töötavate religioonide, filosoofiliste õpetuste ja ilmaliku ühiskonna esindajate koolitamise küsimusele; märgib siiski, et kuigi ka

pühakojad võivad endast kujutada kontaktpunkte, toimub suur osa ajupesust ja värbamisest palju mitteametlikumates oludes või internetis;

36. rõhutab, et otsustavalt tähtis on saavutada kõikide osalejate teadlikkus oma vastutusest radikaliseerumise ennetamisel, seda nii kohalikul, riigi, Euroopa kui ka rahvusvahelisel tasandil; julgustab tegema tihedat koostööd kõigi kodanikuühiskonna osalejate vahel riiklikul ja kohalikul tasandil ning suurendama koostööd selliste kohapealsete osalejate nagu ühingute ja vabaühenduste vahel, et toetada terrorismi ohvreid ja nende perekondi ning radikaliseerunud isikuid ja nende perekondi; nõuab sellega seoses kohapealsetele osalejatele kohandatud koolituste kasutuselevõttu ning nende täiendavat rahalist toetamist; rõhutab siiski, et vabaühingute jt kodanikuühiskonna osalejate rahastamine tuleb hoida lahus terrorismivastaste programmide rahalisest toetamisest;
37. on seisukohal, et kodanikuühiskonnal ja kohapealsetel osalejatel on ülioluline roll oma kohalike olude või organisatsioonide jaoks kohandatud projektide väljatöötamisel, lisaks nende rollile olla integreerija nende Euroopa kodanike jaoks, kes on ühiskonnast võõrandunud ja kipuvad radikaliseeruma; on veendunud, et kohapealse võimekuse suurendamiseks radikaliseerumisega võitlemisel on oluline teavitada ja koolitada nn eesliini töötajaid (õpetajad, haridustöötajad, politseinikud, lastekaitseametnikud ja tervishoiutöötajad) ning tõsta nende teadlikkust; on arvamusel, et liikmesriigid peaksid toetama struktuuride loomist, mis soodustavad noorte juhendamist, samuti suhtlust perekondade, koolide, haiglate, ülikoolidega jne; tuletab meelde, et selliseid meetmeid on võimalik rakendada ainult pikaajaliste sotsiaalinvesteeringute programmide kaudu; märgib, et selle valdkonna ühendused ja organisatsioonid, millel ei ole küljes valitsuse märki, võivad saavutada radikaliseerumas olnud kodanike ühiskonda tagasi integreerimisel suurepäraseid tulemusi;
38. peab vältimatult vajalikuks abistamise ja nõustamise eesmärgil igas liikmesriigis hoiatussüsteemi loomist, mis võimaldaks perekondadel ja kogukonna liikmetel saada abi või hõlpsasti ja kiiresti teatada äkilistest muutustest käitumises, mis võivad viidata käimasolevale terroristlikule radikaliseerumisprotsessile, või isiku lahkumisest terroriorganisatsiooniga ühinemise eesmärgil; märgib, et selles kontekstis on osutunud edukaks vihjeliinid, mis võimaldavad teatada isikutest sõprade hulgas või perekonnas, keda kahtlustatakse radikaliseerumises, kuid aitavad samuti sõpradel või perekondadel sellest põhjustatud olukorraga toime tulla; kutsub liikmesriike üles kaaluma sellise süsteemi kasutuselevõtmist;
39. tuletab meelde, et islamofobia levik Euroopa Liidus aitab kaasa moslemite ühiskonnast tõrjutusele, mis võib luua haavatavate isikute jaoks soodsa pinnase vägivaldsete äärmusorganisatsioonidega ühinemiseks; on seisukohal, et Euroopas levivat islamofobiat kasutavad omakorda propaganda ja värbamise eesmärgil ära sellised organisatsioonid nagu Da'esh; soovib seetõttu võtta vastu ELi raamistiku, et võtta vastu siseriiklikud strateegiad islamofobia vastu võitlemiseks ja kaotada ühtlasi diskrimineerimine, mis takistab juurdepääsu haridusele, tööhõivele ja eluasemele;
40. rõhutab, et hiljutised uuringud osutavad kasvavale noorte naiste arvule, kes on terroristlike organisatsioonide poolt radikaliseeritud ja värvatud, mis annab tunnistust nende kasvavast rollist vägivaldses ekstremismis; on seisukohal, et EL ja liikmesriigid peaksid radikaliseerumist ennetavate strateegiate väljatöötamisel vähemalt mingil määral arvestama ka soolist aspekti; kutsub komisjoni üles toetama üldisi programme,

mille eesmärk on edendada noorte naiste püüdlusi suuremale võrdsusele ning toetada võrgustikke, mille kaudu nad saaksid ohutult oma hääle kuuldavale tuua;

41. rõhutab naiste olulist rolli radikaliseerumise ennetamisel;

V. *Terroristliku radikaliseerumisega seotud teabevahetuse tõhustamine Euroopas*

42. kordab, et on võtnud omale kohustuseks jõuda 2015. aasta lõpuks valmis broneeringuinfot käsitleva ELi direktiivi väljatöötamisega ning tagada, et asjaomane direktiiv oleks kooskõlas põhiõigustega ega sisaldaks ideoloogilisel, usulisel või etnilisel häbimärgistamisel põhinevaid diskrimineerivaid tavaid ja et selles austatakse täielikult ELi kodanike andmekaitseõigusi; tuletab siiski meelde, et ELi broneeringuinfo direktiiv on kõigest üks tulevastest terrorismi vastu võitlemise meetmetest, ning selleks, et vältida ELi kodanike terroriorganisatsioonide ridadesse värbamist, on vaja terviklikku, eesmärgikindlat ja laiaulatuslikku terrorismi ja organiseeritud kuritegevuse vastu võitlemise strateegiat, mis hõlmaks nii välis-, sotsiaal- ja hariduspoliitikat kui ka õiguskaitse- ja justiitsvaldkonda;

43. palub komisjonil täiendada ELi eksperditeadmisi radikaliseerumise ärahoidmise kohta, luues Euroopa võrgustiku, mis ühendab ELi radikaliseerumisalase teadlikkuse võrgustikult ning polariseerumise ja radikaliseerumise probleemidega tegelevalt poliitikakavandajate võrgustikult saadud teabe sotsiaalteaduste eri valdkondadele spetsialiseerunud ekspertidelt pärineva teabega;

44. nõuab kindlalt asjaomase teabe otstarbeka ja tulemusliku liikumise tõhustamist liikmesriikide õiguskaitseasutuste ning liikmesriikide ja asjaomaste agentuuride vahel, optimeerides eeskätt Schengeni infosüsteemi (SIS) ja viisainfosüsteemi (VIS), Europoli turvalise teabevahetusvõrgu rakenduse (SIENA) ning radikaliseerunud Euroopa kodanike kohta teavet koguva Europoli teabekeskuse TRAVELLERS kasutamist ja toetamist; rõhutab, et tõhusam teabevahetus õiguskaitseasutuste vahel suurendab ka liikmesriikidevahelist usaldust ning tugevdab selliste ELi ametite nagu Europol, Eurojust ja Euroopa Politseikolledž (CEPOL) rolli ja tulemuslikku rahastamist;

45. nõuab, et EL kaasaks terroristliku radikaliseerumise teema CEPOLi pakutavasse koolitusse;

46. rõhutab, kui tähtis on võtta õigussüsteemi töötajate puhul kasutusele Euroopa eri koolituskava, et suurendada nende teadlikkust radikaliseerumise eri vormidest;

47. rõhutab, et liikmesriikidevahelist tihedamat koostööd võitluses ELi kodanike radikaliseerumise ja terroriorganisatsioonide poolt värbamise vastu iseloomustab ka liikmesriikide õigusasutuste ja Eurojusti vaheline aktiivne teabevahetus ja koostöö; märgib, et terrorismikahtlusega kodanike karistusregistri andmete parem jagamine Euroopa tasandil aitaks neid isikuid kiiremini tuvastada ja hõlbustaks nende nõuetekohast jälgimist EList lahkumisel või ELi tagasipöördumisel; ergutab seepärast Euroopa karistusregistrite infosüsteemi (ECRIS) uuendamist ja paremat kasutust; nõuab tungivalt, et komisjon hindaks Euroopa politseiregistrite indekssüsteemi (EPRIS) loomise teostatavust ja lisaväärtust; rõhutab, et asjaomase teabe vahetamisel tuleb järgida rahvusvahelisi lepinguid, ELi õigust, põhiõigusi ja eeskätt isikuandmete kaitset ning et äärmiselt oluline on tõhus demokraatlik järelevalve julgeolekumeetmete

üle;

48. leiab, et relvade salakaubanduse vastane võitlus peaks olema ELi esmaülesanne organiseeritud rahvusvahelise raske kuritegevuse vastases võitluses; on eelkõige arvamusel, et koostööd teabevahetusmehhanismide vallas ning keelatud relvade jälgimisel ja hävitamisel tuleb veelgi tugevdada;

VI. *Terroristlikku radikaliseerumist takistavate hoiatusmeetmete tugevdamine*

49. on veendunud, et ELi kodanike radikaliseerumist ja terroriorganisatsioonide poolt värbamist ennetavad meetmed ei oleks täielikult tulemuslikud ilma kõikides liikmesriikides võetavate tõhusate hoiatavate ja selgelt määratletud kriminaalõiguslike meetmeteta; on seisukohal, et välisriikides terroriorganisatsioonidega toime pandud terroriaktide tulemusliku kriminaliseerimisega tagavad liikmesriigid omale vajalikud vahendid selleks, et kaotada terroristlik radikaliseerumine ELi kodanike seas, ning saavad ühtlasi võimaluse kriminaalasjades maksimaalselt ära kasutada olemasolevaid ELi politsei- ja justiitsalase koostöö vahendeid; on seisukohal, et õiguskaitse- ja õigusasutustel (kohtunikel ja prokuröridel) peaks olema piisav pädevus nende aktide ärahoidmiseks ja avastamiseks ning nende eest vastutusele võtmiseks, ja et neid tuleks terrorismiga seotud kuritegude vallas asjakohaselt ja pidevalt koolitada;
50. nõuab Eurojusti koordineerimiskeskuse suutlikkuse suurendamist, kuna sel peaks olema määrava tähtsusega roll liikmesriikide õigusasutuste ühismeetmete edendamisel tõendite kogumise vallas ning terrorismiga seotud kuritegude eest vastutusele võtmise tõhususe suurendamisel; on sellest tulenevalt seisukohal, et ühiste uurimisrühmade vahendit tuleks aktiivsemalt kasutada nii liikmesriikidevahelistes kui ka liikmesriikide ja selliste kolmandate riikide vahelistes suhetes, kellega Eurojust on sõlminud koostöölepingud;
51. märgib, et ELi kodanike või ELis elavate kolmandate riikide kodanike poolt kolmandates riikides toime pandud terroriaktide eest vastutusele võtmine eeldab võimalust koguda kolmandates riikides tõendeid, järgides samal ajal täielikult inimõigusi; nõuab seetõttu, et EL teeks tööd kolmandate riikidega õigus- ja õiguskaitsealase koostöö lepingute sõlmimise nimel, hõlbustamaks kõnealustes riikides tõendite kogumist tingimusel, et kõik osapooled tagavad rangete õiguslaste standardite ja menetluste, õigusriigi põhimõtte, rahvusvahelise õiguse ja põhiõiguste järgimise kohtuliku kontrolli all; tuletab seetõttu meelde, et tõendite kogumist, ülekuulamist ja muid selliseid uurimistoiminguid tuleb läbi viia rangete õiguslaste standardite kohaselt ning vastavalt ELi õigusaktidele, põhimõtetele ja väärtustele ja rahvusvahelistele inimõigustealastele standarditele; hoiatab sellega seoses, et julma, ebainimliku ja alandava kohtlemise, piinamise, kohtuvälise üleandmise ja inimröövi kasutamine on rahvusvahelise õigusega keelatud ning see ei või toimuda tõendite kogumise eesmärgil selliste kuritegude puhul, mille ELi kodanikud on toime pannud ELi territooriumil või väljaspool seda;
52. väljendab heameelt julgeoleku valdkonna ja terrorismivastase võitluse ekspertide mitmetesse olulistesse ELi delegatsioonidesse määramise üle, et suurendada nende suutlikkust toetada Euroopa terrorismivastaseid jõupingutusi ning teha tõhusamat koostööd asjaomaste kohalike asutustega, suurendades ühtlasi Euroopa välisteenistuse suutlikkust võidelda terrorismi vastu;

53. ergutab seetõttu koostöölepingute sõlmimist Eurojusti ja kolmandate riikide vahel, võttes eeskujuks USA, Norra ja Šveitsiga sõlmitud lepingud, ent rõhutab siiski vajadust tagada inimõigusi käsitlevate rahvusvaheliste õigusaktide ning ELi andmekaitse- ja eraelu puutumatus eeskirjade täielik järgimine; juhib tähelepanu sellele, et asjaomaste lepingute sõlmimisel tuleks esmatähtsaks pidada eriti suure terrorismiohuga riike, näiteks Lähis-Ida ja Põhja-Aafrika riike; on lisaks seisukohal, et Eurojusti sideprokuröride ametisse asumine asjaomastes riikides, eriti lõunanaabruses, edendaks teabevahetust ja võimaldaks paremat koostööd, et terrorismi vastu tulemuslikult võidelda, järgides samal ajal inimõigusi;

VII. *Terroriorganisatsioonide värvatud radikaliseerunud ELi kodanike lahkumise tõkestamine ja valmisolek nende tagasipöördumiseks*

54. kordab, et EL peab kiiremas korras karmistama oma välispiiridel piirikontrolli, järgides täielikult põhiõigusi; rõhutab, et ELi sisenemisi ja EList lahkumisi on võimatu tulemuslikult jälgida, kui liikmesriigid ei kehtesta ELi välispiiridel kohustuslikku ja süstemaatilist kontrolli; palub liikmesriikidel olemasolevaid vahendeid, nagu SIS ja VIS tulemuslikult ära kasutada, muu hulgas seoses varastatud, kaotatud ja võltsitud passidega; on samuti seisukohal, et seetõttu peab ELi üks prioriteete olema Schengeni piirieskirjade parem jõustamine;

55. palub liikmesriikidel tagada oma piirivalveametnikele süstemaatiline juurdepääs Europoli infosüsteemile, mis võib sisaldada teavet terrorismis kahtlustatavate, välisvõitlejate ja vihajutlustajate kohta;

56. kutsub liikmesriike üles vahetama häid tavasid riigist lahkumise ja riiki tagasipöördumise kontrolli ning kodanike finantsvarade külmutamise valdkonnas, et hoida ära kodanike osalemine kolmandate riikide konfliktipiirkondade terroristlikus tegevuses ning leida viise, kuidas hallata nende tagasipöördumist ELi; rõhutab eeskätt seda, et liikmesriikidele tuleks anda vastavalt riiklikele õigusaktidele ja täielikult proportsionaalsuse põhimõtet järgides võimalus konfiskeerida terroriorganisatsioonidega ühineda kavatsevatelt kodanikelt nende pass, kui pädev õigusasutus on selleks esitanud taotluse; on seisukohal, et isiku liikumisvabadust, mis on üks põhiõigusi, võib otsustada piirata vaid juhul, kui õigusasutus on selle meetme vajalikkust ja proportsionaalsust nõuetekohaselt hinnanud; toetab lisaks kriminaalmenetluse algatamist selliste terrorismis kahtlustatavate isikute vastu, kellel tekib seos terroristliku tegevusega pärast Euroopasse tagasipöördumist;

57. nõuab rahvusvahelist rahalist toetust ÜRO Arenguprogrammi (UNDP) heaks kiidetud rahastamismehhanismile, et hõlbustada Da'eshist puhastatud alade viivitamatut stabiliseerimist;

58. palub komisjoni asepresidendil ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgel esindajal ja nõukogul mõista selgesõnaliselt hukka mõne Pärsia lahe riigi valitsuse ja mõjuka isiku kümme aastat kestnud rahalise ja ideoloogilise toetuse äärmuslikele islamiliikumistele; palub komisjonil vaadata läbi ELi suhted kolmandate riikidega, et võidelda tulemuslikumalt terrorismi materiaalse ja mittemateriaalse toetamisega; tuletab meelde, et Euroopa naabruspoliitika (ENP) praeguse läbivaatamise raames tuleb tugevdada julgeolekumõõdet ja ENP vahendite võimekust, et aidata kaasa partnerite vastupidavusele ja suurendada nende suutlikkust tagada õigusriigi põhimõtet järgides ise oma julgeolek;

59. kordab, et olemasolevate vahendite, nagu SIS, SIS II ja VIS süsteemid, Interpoli kaotatud ja varastatud dokumentide andmebaas (SLTD) ning Europoli teabekeskus TRAVELLERS tõhus kasutamine on esimene samm välispiiride julgeoleku suurendamise suunas, et tuvastada sellised ELi kodanikud ja ELis elavad välisriikide kodanikud, kes võivad konfliktipiirkonda lahkuda või sealt tagasi pöörduda eesmärgiga panna toime terroriakte või saada terroristlikku väljaõpet või kes võivad terroriorganisatsiooni ridades osaleda mittekonventsionaalsetes relvastatud konfliktides; nõuab tungivalt, et liikmesriigid parandaksid ELi välispiiridel asuvate liikmesriikidega koostööd ja nn välisvõitlejatest kahtlusosaluste kohta teabe jagamist;
60. palub liikmesriikidel tagada, et kõik välisvõitlejad võetaks kohtuliku kontrolli alla ning et vajaduse korral määrataks neile alates Euroopasse tagasipöördumisest kuni kohtumõistmiseni haldusarest;
61. on sügavalt veendunud, et terrorismi ja radikaliseerumise valdkonnaga seotud igasuguses poliitikakujundamises tuleks ühendada ELi poliitika sise- ja välismõõtme eksperditeadmised ja ressursid; usub sellega seoses, et sellise tervikliku käsituse põhjal saab kavandada asjakohast reageeringut terrorismi ning terroristide värbamise vastu võitlemiseks ELis ja selle naabruses; palub seega, et Euroopa Komisjon ja Euroopa välisteenistus teeksid komisjoni asepresidendi ja liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ning komisjoni esimese asepresidendi juhtimisel ja juhendamisel ning Euroopa terrorismivastase võitluse koordinaatori toetusel koostööd sellise poliitikakäsituse väljatöötamiseks, milles oleksid tulemuslikult ühendatud sotsiaalpoliitilised vahendid (sealhulgas tööhõive, integratsioon ja diskrimineerimisvastane võitlus), humanitaarabi, areng, konfliktide lahendamine, kriisiohje, kaubandus, energia ja kõik muud potentsiaalse sise- ja välismõõtmega poliitikavaldkonnad;

VIII. Sise- ja välisjulgeoleku vaheliste seoste tugevdamine Euroopa Liidus

62. rõhutab, et ülimalt tähtis on Euroopa Liidu tihe koostöö kolmandate riikide, eriti transiidiriikide ja võimaluse korral ka sihtriikidega seoses ELi õigusaktide, põhimõtete ja väärtuste ning inimõigustega, et oleks võimalik tuvastada ELi kodanikke ja väljastpoolt Euroopa Liitu pärit residente, kes lahkuvad võitlema terroriorganisatsioonidesse või pöörduvad hiljem tagasi; rõhutab lisaks vajadust tõhustada radikaliseerumise ja terrorismi vastu võitlemise eesmärgil poliitilist dialoogi ja ühiseid tegevuskavu kahepoolsete suhete raames ja selliste piirkondlike organisatsioonidega nagu Aafrika Liit ja Araabia Riikide Liiga;
63. võtab teadmiseks komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja Federica Mogherini valmisoleku suhtes toetada radikaliseerumisvastaseid projekte kolmandates riikides, sh Jordaanias, Liibanonis ja Iraagis ning Saheli ja Magribi piirkonnas, nagu on märgitud Euroopa Ülemkogu 12. veebruari 2015. aasta kohtumisele järgnenud aruandes meetmete rakendamise kohta; rõhutab, et nüüd tuleb tagada, et need projektid saaksid võimalikult kiiresti vajaliku rahastamise;
64. 58. palub ELil tihendada koostööd oma piirkondlike partneritega, et tõkestada relvade salakaubandust ja võtta sihikule just need riigid, kust terrorism pärineb, ning jälgida tähelepanelikult sellist relvade eksporti, mida terroristid võivad oma huvides ära kasutada; nõuab ühtlasi, et terroriorganisatsioonide rahastamise tõkestamiseks

tugevdataks ka välispoliitika vahendeid ja koostööd kolmandate riikidega; juhib tähelepanu 16. novembril 2015. aastal toimunud G20 tippkohtumise järeldustele, kus palutakse rahapesuvastasel töökonnal kiiremini ja tõhusamalt tegutseda, et lõigata ära terroriorganisatsioonide juurdepääs rahastamisele;

65. julgustab ELi pidama sihipäraseid ja täiustatud julgeoleku ja terrorismivastase võitluse teemalisi dialooge Alžeeria, Egiptuse, Iraagi, Iisraeli, Jordaania, Maroko, Liibanoni, Saudi Araabia ja Tuneesiaga ning Pärsia lahe koostöönõukoguga, sealhulgas varasema või praeguse riigipoolse terrorismi toetava tegevuse üle; on lisaks seisukohal, et koostööd Türgiga tuleks vastavalt üldasjade nõukogu 2014. aasta detsembri järeldustele tihendada;
66. palub nõukogul pidevalt ajakohastada ja täiendada 16. märtsil 2015. aastal vastu võetud ELi piirkonnastrateegiat Süürias ja Iraagis ning terrorismi ja välisvõitlejate vastase võitluse strateegiat, võttes arvesse kujunevat julgeolekuolukorda ELi lõunanaabruses, ja teha seda koos ennetavate ja muude algatustega, nagu komisjoni radikaliseerumisalase teadlikkuse võrgustik; palub ühtlasi liikmesriikidel edendada vastastikust austust ja mõistmist, mis on terrorismivastase võitluse raamistikus nii ELis ja selle liikmesriikides kui ka kolmandates riikides määrava tähtsusega;
67. on veendunud, et sellise tõhustatud koostöö loomiseks peab komisjon ja eelkõige Euroopa välisteenistus tegema suuremaid pingutusi eksperditeadmiste suurendamiseks ja parandamiseks terrorismi vastu võitlemise ning mittekonventsionaalsete relvastatud konfliktide ja radikaliseerumise valdkonnas ning lisaks tõhustama ja mitmekesistama keelteoskust, sh araabia, urdu, vene ja hiina mandariini keele oskust, kuna nende keelte oskajatest on Euroopa teabe- ja luureteenistustes praegu tõsine puudus; peab vältimatult vajalikuks seda, et ELi sõnum terrorismi, radikaliseerumise ja vägivalda vastu võitlemiseks oleks täpse ja tõhusa strateegilise kommunikatsiooni abil kuuldavaks tehtud ka väljaspool liidu piire;
68. pooldab tihedamat rahvusvahelist koostööd ja teabe jagamist riikide luureteenistuste vahel selliste ELi kodanike kindlakstegemisel, kelle puhul on olemas radikaliseerumise või värbamise oht ja kes võivad sõita ühinema džihaadi ja muude äärmusrühmitustega; rõhutab, et Lähis-Ida, Põhja-Aafrika ja Lääne-Balkani riike tuleb toetada nende jõupingutustes peatada välisvõitlejate voog ning takistada džihadistlikel rühmitustel ära kasutamast nende riikide sisest poliitilist ebastabiilsust;
69. märgib, et radikaliseerumine ja kodanike värbamine terroristlike võrgustike poolt on ülemaailmne ilming; on seisukohal, et reageerimine sellisele ilmingule ei saa toimuda ainult kohalikul või ELi tasandil, vaid peab olema rahvusvaheline; peab seetõttu vajalikuks tugevdada koostööd kolmandate riikidega, et teha kindlaks värbamisvõrgustikud ja suurendada julgeolekut asjaomaste riikide piiridel; kordab samuti, et diplomaatilise ja poliitilise dialoogi ning luurealase koostöö abil tuleb tõhustada koostööd peamiste partneritega, kes puutuvad kokku samasuguste probleemidega;
70. kordab, et terrorismi ülemaailmne ulatus nõuab tõhusat ja ühtset rahvusvahelist reageerimist, et peatada tulemuslikult ebaseaduslik relvakaubandus rahvusvahelist rahu ja julgeolekut ohustavate riikidega;
71. väljendab heameelt selle üle, et komisjon eraldas 2015. aasta aprillis 10 miljonit eurot

partnerriikide abiprogrammi rahastamiseks, et võidelda radikaliseerumise vastu Saheli ja Magribi piirkonnas ning peatada välisvõitlejate voog Põhja-Aafrika, Lähis-Ida ja Lääne-Balkani riikidest (5 miljonit eurot tehnilise abi rahastamiseks, et suurendada kriminaalõigussüsteemi ametnike suutlikkust uurida, menetleda ja lahendada välisvõitlejate ja potentsiaalsete välisvõitlejatega seotud kohtuasju; ülejäänud 5 miljonit radikaliseerumisvastaste programmide rahastamiseks Saheli ja Magribi piirkonnas); rõhutab, kui tähtis on range järelevalve nende rahastamisvahendite nõuetekohase kasutamise üle, tagamaks, et neist ei rahastata teise usku pööramise, ideoloogilise ajupesu ja muude ekstremistlike eesmärkidega seotud projekte;

IX. Heade tavade vahetamise edendamine deradikaliseerimise valdkonnas

72. märgib, et terviklik lähenemisviis ELi kodanike radikaliseerumise ja terroriorganisatsioonide poolt värbamise ennetamise valdkonnas saab olla edukas vaid siis, kui sellega kaasnevad ka ennetavad deradikaliseerimis- ja kaasamismeetmed; nõuab seetõttu, et EL hõlbustaks liikmesriikide ja selliste kolmandate riikide vahel, kellel on kõnealusel valdkonnas kogemused ja positiivsed tulemused, heade tavade vahetamist deradikaliseerimise struktuuride ülesehitamise valdkonnas, mille abil ennetada ELi kodanike või ELis seaduslikult elavate kolmandate riikide kodanike lahkumist EList ja kontrollida nende tagasipöördumist ELi; tuletab meelde vajadust pakkuda tuge radikaliseerunud isikute perekondadele;
73. teeb ettepaneku, et liikmesriigid kaaluksid konfliktipiirkondadest seal kogetu tõttu pettunult tagasi pöördunud ELi kodanike deradikaliseerimise protsessis mentorite või nõustajate määramist, kes aitaksid radikaliseerunud kodanikel asjakohaste programmide abil taas ühiskonda integreeruda; rõhutab vajadust parandada sellel eesmärgil liikmesriikide vahel heade tavade vahetamist; rõhutab, et mentoritel peab olema soov asjakohase koolituse abil konkreetsetes programmides osaleda;
74. nõuab ELi tasandil struktureeritud teavituskampaania käivitamist, kasutades selles selliste varasemate ELi välisvõitlejate juhtumeid, kes on edukalt läbinud deradikaliseerimisprogrammi ja kelle traumaatilised kogemused aitavad paljastada asjaolu, et selliste terroriorganisatsioonidega nagu ISIS ühinemise religioosne mõõde on äärmiselt äraspidine ja eksitav; ergutab seetõttu liikmesriike töötama välja platvorme, mis võimaldavad otsekohtumisi ja arutelusid endiste võitlejatega; rõhutab lisaks, et kokkupuude terrorismi ohvritega näib samuti olevat tõhus vahend radikaalselt diskursuselt pühaduse oreooli või ideoloogilise tähenduse kõrvaldamiseks; soovib selle kampaania kasutamist deradikaliseerimisprotsessi abivahendina vanglates, koolides ja kõigis asutustes, kus keskendutakse ennetusele ja rehabiliteerimisele; palub lisaks komisjonil rahastamise abil toetada ja koordineerida vastavaid siseriiklikke kampaaniaid;

X. Terroristlike võrgustike lõhkumine

75. rõhutab, et rahapesu, maksudest kõrvalehoidumine ja muud maksukuriteod on mõnel juhul terrorismi peamised rahastamisallikad, mis ohustavad meie sisejulgeolekut, ning seetõttu tuleb ELi finantshuve kahjustavate kuritegude seiret ja võitlust nende vastu käsitleda prioriteedina;
76. rõhutab, et terroriorganisatsioonid, nagu IS/Da'esh ja Jabhat al-Nusrah on Iraagis ja Süürias nafta salaveo, varastatud kaupade müümise, inimröövide ja väljapressimiste,

pangakontode röövimiste ja antiikesemetega salakaubitsemisega kogunud märkimisväärseid finantsressursse; nõuab sellest tulenevalt asjaomast musta turgu toetavate riikide ja vahendajate kindlakstegemist ning nende tegevuse kiiret peatamist;

77. toetab meetmeid, mille eesmärk on nõrgestada terroriorganisatsioone seestpoolt ja vähendada nende praegust mõju ELi kodanikele ja ELis seaduslikult elavatele kolmandate riikide kodanikele; nõuab tungivalt, et Euroopa Liit ja pädevad ametid uuriks viise terroristlike võrgustike lõhkumiseks ja nende rahastamisallikate kindlakstegemiseks; nõuab sellel eesmärgil paremat koostööd liikmesriikide rahapesu andmebüroode vahel ning rahapesuvastase paketi kiiret ülevõtmist ja rakendamist; ergutab komisjoni esitama õigusakti ettepanekut terrorismi rahastamiskanalite kindlakstegemise ja sulgemise ning nende kanalite rahastamisviiside vastu võitlemise kohta; palub komisjonil seetõttu uuesti kaaluda terrorismi rahastamise ühise Euroopa jälgimissüsteemi loomist; ergutab liikmesriike rakendama läbipaistvuse kõrgeimaid standardeid seoses juurdepääsuga teabele tegelike tulusaajate kohta ELis ja läbipaistmatu jurisdiktsiooniga riikides asuvate kõigi äriühingute puhul, mis võivad olla terroriorganisatsioonide rahastamisvahendiks;
78. väljendab heameelt Euroopa julgeoleku tegevuskava hiljutise vastuvõtmise üle, milles esitatakse olulised meetmed terrorismi ja radikaliseerumise vastase võitluse tõhustamiseks, sh Euroopa terrorismivastase keskuse loomine Europolis raames; kutsub liikmesriike üles täielikult ära kasutama olemasolevaid meetmeid, ning palub komisjonil esitatud meetmete tulemusliku täitmise jaoks ette näha piisavad rahalised ja inimressursid;
79. kordab oma nõuet komisjonile vaadata nõukogu direktiivi 91/477/EMÜ läbivaatamisega kiiresti üle tulirelvi käsitlevad ELi õigusaktid, et hõlbustada riikide politsei- ja uurimisasutuste tööd mustal turul ja nn pimedas veebis (darknet) ebaseadusliku relvaäri avastamisel ja selle vastu võitlemisel, ning palub komisjonil esitada tulirelvade laskekõlbmatuks muutmise ühised standardid, et laskekõlbmatuks muudetud tulirelvad muudetakse pöördumatult kasutamatuks;
80. nõuab ühtlustatud lähenemisviisi nii internetis kui ka väljaspool internetti tehtud vihkamist õhutavate avalduste kuriteo suhtes, mille puhul äärmuslased õhutavad teisi inimesi põhiõigusi mitte järgima ja neid rikkuma; soovib lisada selle konkreetse õiguserikkumise nõukogu asjaomastesse raamotsustesse;
81. kutsub liikmesriike üles osalema pingutustes välisriikidest pärit rahavoogude jälgimisel ning tagama läbipaistvuse ja toimima läbipaistvalt suhetes teatavate Pärsia lahe riikidega, et tõhustada koostööd ja selgitada välja, kuidas toimib terrorismi ja fundamentalismi rahastamine Aafrikas ja Lähis-Idas, aga ka mõnede organisatsioonide puhul Euroopas; ergutab liikmesriike tegema koostööd terroriorganisatsioonide jaoks oluliseks sissetulekuallikaks oleva musta naftaturu kõrvaldamiseks; on seisukohal, et liikmesriigid ei peaks kõhkleva kasutamast piiravaid meetmeid üksikisikute ja organisatsioonide vastu juhul, kui on olemas usaldusväärsed tõendid terrorismi rahastamise või muul viisil terrorismiga seotuse kohta;
82. on kindlalt vastu kõigile püüetele jätta raportist välja kohad, milles keskendutakse terroriaktide ja ekstremismi vastu võitlemisele; on arvamusel, et ei ole otstarbekas ega kasulik lõhkuda seost radikaliseerumise vastu võitlemise ja selle ilmingute vastu võitlemise vahel; palub nõukogul koostada musta nimekirja Euroopa

džihaadivõitlejatest ja džihaditerrorismis kahtlustatavatest.

o
o o

83. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile, ELi liikmesriikide ja kandidaatriikide valitsustele ja parlamentidele, ÜRO-le, Euroopa Nõukogule, Aafrika Liidule ning Vahemere Liidu, Araabia Riikide Liiga ja Euroopa Julgeoleku- ja Koostööorganisatsiooni liikmesriikidele.